

IN PACE IN IPSUM

DORMIAM ET QUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ET TURTUR NIDUM ALTARIA

QUI FRUMENTUM

XXI. ÉVF. 1921 JULIUS. 3

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 22 korona.

Egyes példány 6 kor.

Megjelenik háromhavonként.

Stephanus nyomda r. t

VIRGO IPSUM, QUEM GENT

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

PLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPIULO TUO.

ECCLE PANIS ANGELORUM FACTUS CIBUS VIATORUM VERE PANIS TUDINEM

ELECTORUM CONSERVASTI. CUIUS NON SUM DIGNUS

TARTALOM: *Dr. Mátrai Gyula*: A Mester kopogtat. — *Lovich Ilonka*: Zsoltár (költemény). — *Neszmélyi dr.*: Jézus Szentséges Szive a tökéletesség útjának Napja (elmélkedés). — *Aquinói szent Tamás* írásai az Oltáriszentségről. Az őszö-vetségi áldozatok, mint az Oltáriszentség előképei; fordította: *Eöri János*. — *Babura László dr.*: Felajánló imádság szent Józsefhez. — *Bn.*: Eucharisztikus bepillantás Fráte Angelico és Páter Desiderius Lenz művészetébe. — *Reviczky Aladár*: A lim-piaszi csodálatos feszület. — *Lovich Ilonka*: Quo vadis. — Oltáregyesületi élet. — Irodalom.

A **Kánter emlékszám** végre megjelent. 56 oldal terjedelemben foglal-kozik megboldogult igazgatónk nagy egyéniségével. A különszamba *dr. Cser-noch János* bibornok hercegprimás, *dr. Glatfelder Gyula* csanádi, *dr. Hanauer István* váci, *P. Zadravecz István* táborig püspök, *dr. Rottenbiller Fülöp* állam-titkár, *dr. Breyer István* prel. kanonok, miniszteri tanácsos, *dr. Mészáros János* prel. kanonok, érseki helytartó, *dr. Wolff Károly*, az udvari zárlati bíróság elnöke, *dr. Babura László*, *dr. Tiefenthaler József*, *dr. Saly László*, *dr. Makay Lajos*, *Loczner Gusztáv*, *H. S.* és *dr. Mátrai Gyula* írtak. Benne található a *megboldogulttól való velős mondások* és fényképek (8 drb) a megboldogult éle-téből. Az érdekes különszámot melegen ajánljuk mélyen tisztelt olvasóink figyel-mébe; kérjük, hogy *ne mulasszák el ismerőseiknek ajánlani. Megrendelhető a kiadóhivatalban a pénz előleges beküldése mellett. Ára: 20 K darabonkint.*

Itt említjük meg, hogy Kánter Károly halála alkalmával kiadott emlék-képek a Központi Oltáregyletnél még mindig kaphatók. Ára 2 K darabonkint.

M. t. olvasóinkhoz. Az előfizetés a jelen számmal lejárt. De hogy mikor és hogyan fogjuk a jövőben lapunkat kiadni, azt az Oltáregylet jelen nehéz anyagi helyzetében még nem tudjuk megmondani.

A budapesti Orsz. Közp. Oltáregyesület irodájában (IX. ker., Üllői-út 77. szám) kapható:

Örökimádás régi évfolyamok, ára à	25.—	kor.
Az Oltáregyesület félszázados története	20.—	«
Oltáregyleti útmutató (a szervezésre)	18.—	«
« vezérkönyv (magyar, német, tót nyelven)	10.—	«
« felvételi füzet (magyar, német, tót nyelven)	—,60	«
« oxidált érem	40.—	«

A Mester kopogtat.

AZ ESEMÉNYEK és jócselekedetek belső értéke és külső szépsége ösztönzőleg hat az emberi akaratra. Innen van az, hogy minden ember lelkében nyílik, legalább egyszer, ha még oly rövid életűen is, valamelyik erény virága és még a legromlottabb szív is kész olykor-olykor szájalomból inspirált jócselekedet gyakorlására. Az ilyen erények azonban csak rövid ideig virulnak, az ilyen jócselekedetek csak injekciót adnak. Mikor jó a perzselő nap, a hosszan égető kitartás után kiáltó megpróbáltatás, akkor kitűnik, hogy a virágnak éltető nedvesség nélkül szükölködő sziklás a talaja s a jócselekedet üdítő cseppje nem forrásból fakadt, hanem az egykori tavasznak a szikla szívében megmaradt harmatcseppje csak. Hány ember lelkében zörgeti a szél az erény elszáradt kóróját, hány ember szívének kopársága kiált a megpróbáltatás tűzében elpárolgott harmatcsepp után!

Igen sok elhervadt erény s még több félbenmaradt jócselekedet hirdeti, hogy az ő otthonukban hiányzott a nedvesség, hiányzott az erény- és jótett-gyakorlatához szükséges *áldozatkészség*. Napjainkban ezen igazságnak klasszikus példáit találjuk. Az áldozatok, amelyeket a háború és a nyomában járó borzalmas katalizmák követeltek, mintha kiszívták volna a szivekből az áldozatkészséget. Pedig még most is nagy szükség van rá.

Most, amikor már nem dúl a háború pusztítása s a romok helyén újra családi fészket raknak az élni akaró nemzetek, tekintetünk előtt *a tépett palástú Krisztus jelenik meg, a háborús évektől elnyűtt ruhában s elvetemült kezeiktől megrablott, összetépett palástban*. Templomunk lakója az Eucharisztikus Krisztus lebeg előttünk. *Szívünkön kopogtat a Mester*. Az a csendes, végtelenül nyugodt Jézus a legméltóságosabb Oltáriszentségből hallgatagon könyörög. Körüljár kérő tekintete: *«részvétet vár Szivem»* — olvassuk néma panaszát; a háború alatt minden egyházi felszerelés lerongyolódott és a megromlott szivekbe bujt ördögi

gonoszság most feltöri a templomok portáját, felfeszíti a tabernákulumok szentséges ajtaját, ruhát edényt visznek, a Szentségés Ostyát földre szórják. Ezen a bajon, a Krisztus baján csak az Oltáregyesület segíthet. *A földre szórt Krisztus-testet az Oltáregylet tagjainak szivükben kell elhelyezniök, a ruháiból lerongyolódott, illetve kifosztott Krisztusnak nekik kell újat varrniok s kelyhet aranyoztatniok.* Az Oltáregyletek ugyanis nemcsak imádkozó egyletek, hanem második főcéljuk az, hogy szegény templomokat a szentségi Üdvözítőhöz illő egyházi szerekekkel ellássanak. Az Oltáregylet tagjainak azon kell lenniök, hogy imádságuk mellett a kezük munkájának fénye is ott csillogjon az oltáron lakó Mester körül. Az ő munkájuk is imádkozni akar; a szivekből fakadt imák őszintesége mellett tanuskodva megmutatja a Mesternek, hogy az előtte adoráló édes muzsikájú szív nem üres cimbalom, hanem a húrjaiban annak a szeretetnek zenéje zsong, amelyről Ő azt tanította, hogy akkor igazi, ha cselekszik is az Isten akarata szerint.*

Az Oltáregyletkez mind sűrűbben érkeznek az egyházi ruhákat kérő folyamodványok és a munkáskezekben sem volna hiány, *de anyag nincs*, mert nincs az Oltáregyletnek pénze, amin vásároljon.** Most egy kazulához való előírászerű anyag 8000 K-ba kerül. Az adományok pedig nincsenek arányban a 100—200-szoros anyagárakkal. Nincs más mód, mint hogy az Oltáregyletek tagjai apostolai lesznek a kopogtató Mesternek, szószólói a némán tűrő szentségi Jézusnak. Apostolkodjanak, agitáljanak azon emberek között, akik szeretnek olyan kincseket gyűjteni, amelyet a rozsdá és moly meg nem emészt, tolvaj el nem lophat, mert az örök életre szólnak. Azok között, akiknek a jó Isten tehetséget adott, *csak lesznek még olyan emberek is, akik* nemcsak olyan helyeken adnak, ahol nevüknek az emberi elismerés tömjénez hizelgő frázisokkal, vagy akár a történelem tisztas lapjai beszélnek nemességéről az utókornak, hanem *becsülik azt a láthatatlan megörökítést, amelyet az isteni Mindentudás vés be kitörölhetlenül a legfölségesebb Oltáriszentségben dobogó Szív vérpiros falába.* Az örök boldogságnak ez a legbiztosabb kötelezővénye. Ha az emberek ezt tudnák, nem kétlem, hogy lelkükben megértenék az Úr Jézus szavát. Nemcsak saját adományával sietne mindenki erőihez mérten az Úr Jézus ügyének támogatására, de megismertetné másokkal is azt az intézményt, amely oly fönséges célt szolgál, amelynek minden buzgó tagja számára szól majd az Úr Jézus jutalmazása: jöjjetek Atyám áldottai, mert mikor fogoly voltam meglátogattatok, mikor mezítelen voltam felruháztatok, most minden visszaméretik nektek!

Dr. Mátrai Gyula.

* Mt 7, 21. ** Az 1920-ban kiosztott tárgyak értéke 36.230 K, alamizsna pedig csak 13.966 K volt.

főnséges diadalai ott ragyognak az isteni Szívben. Ötöle tanuljuk meg, az Ő világító példája mutatja, hogyan kell átevezni a Scilla és Carybdis között, hogyan lehet az életet összeegyeztetni az Isten akaratával; az életben, hogyan kell keresztülvinni minden körülmények között az «Atyám, legyen meg a Te akaratod» elvét. — Jézus Szive, én milyen kevésszer fordultam lelki problémáimmal Tehozzád, milyen kevésszer jártam a Te világosságodban, ellenkezőleg: mindjárt azt hittem, ha akadály előtt állottam, hogy besötétedett, hogy vége mindennek, abba hagyom a küzdelmet.

Feltétel: Mostantól fogva minden lelkiügyemben számítok Szentséges Szived fölvilágosítására; hozzá mindig a legnagyobb bizalommal fogok tanácsért fordulni.

2. pont. *Jézus Szentséges Szive életet fakaszt s a meglevőt fönntartja, erősíti, virulóvá tesz.*

A Nap másik hatása a világosságon kívül, hogy sugarai a megindítói sok szunnyadó életnek. Amikor tavasszal a Nap felfokozza sugarainak világító erejét s bennük melegéből is juttat a földre, a télen át szunnyadt rügyek felélednek, életük növekvést, fejlődést, gyarapodást mutat. S ebben a fejlődő gyarapodásban a napsugár adja az erőnek egy részét, (egy-részt a földből szívnak és magukból merítenek, de ez csak sárga, halavány, haldoklásra hajló erő, az acélosságot a napsugár kölcsönzi nekik). *A napsugár zöldelést, virulást okozó erőforrás.*

Jézus Szive is így működik a tökéletesség útján haladó Szívben. Amikor a lélek feléje fordul, életet fakaszt benne. Jézus Szive világosságával együttjár az Ő szeretetének melege, ennek nem tud ellenállni a lélekben szunnyadó jóra való készség. Tevékeny életté válik. — (*Jézus Szentséges Szívének indításai.*) Mikor megvan bennünk már az élet, nem lehet protestáns módon elzárni az Úr Jézustól — (csak higgyél, ne szeress), — akit szeretsz, azt keresd; mert a szív anélkül, ha nem visszük Jézus Szive elé, olyan, mint a pincében növesztett virág. Sápadt, haldokló, ellentálló erő nélküli.

Mi eddig? (Hogyan éltünk ezen igazsággal szemben.)

Feltétel: Jézus Szive, kitérom Előtted a lelkem, hogy benne életet fakassz; megmutatom sokszor a lelkem életét, ezt a tökéletesség útján küzdő szívet, hogy mikor reátekintesz Szent Szived ereje érje s erővel energiával töltsse el.

3. pont. *Jézus Szentséges Szive jövőnk reménye.*

A Nap az emberiség földi jövőjének egy föltétele. (Gondoljunk csak a tudósok ijesztő jóslására a Nap kihüléséről s a világ megszűnéséről. Nem kell tőlük tartanunk, mert ez a természetes processzus igen hosszú lefolyású. Csak az Úristen beavatkozása húzhatja keresztül számításainkat. Ő meg Gondviselőnk.)

II. Miért is kellett az ószövetségi áldozatoknak megszűnniök? Elég-telenek voltak: egyrészt Istennek nem tetszettek, másrészt nem volt bűntörő erejük. *«Égő áldozataitok nem kedvesek, és egyéb áldozataitok sem tetszenek nekem»* — mondja az Úr Jeremiásnál. (6₂₀) Viszont azonban az Írásnak más helyén meg ezt olvassuk: *«Hogyha a föld népe közül valamelyik lélek bűnbe esik... egy hibátlan kecskét mutasson be... és az oltáron égesse meg az Úrnak gyönyörűséges állatul... és megbocsáttatik neki».* (Lev. 4₂₇₋₃₁) Tehát úgylátszik, hogy a régi áldozat mégis tetszett Istennek és az áldozatokért bűnöket bocsátott meg. E látszólagos ellenmondás eltűnik, ha figyelembe vesszük az áldozatnak három momentumát: magát az áldozatot, az áldozatot bemutandónak személyét és a bűnbocsánatot. Mindahárom tényező az áldozat alkalmával a főáldozott állat húására és vérére irányult; de ezenkívül még valami sokkal jobbra; tudniillik ama lelki dologra, amely itt jelképezve volt, mint például ahogyan a borjában vagy a bányában, Krisztus, a kecskében a bűnbánat, a tulokban az erős és tevékeny élet, a madárban a szárnyaló és szemlélődő élet stb. Az áldozatot bemutatók személye is kétféle volt: méltók és méltatlanok. Méltatlanok azok voltak, akik az áldozatot csak testi értelemben akarták. Méltók pedig azok, akik lelkileg akarták és az azokban jelképezett Krisztust vagy kimondottan, vagy beleértve hitték és e lelki gondoskodás szerint rendezték be életüket. Végül ott szerepelt a bűnbocsánat, amely vonatkozott vagy a büntetésre, amennyiben valaki a törvény által megjelölt szabályszerűtlenségbe került, vagy a vétekre, azaz amennyiben valaki a lelkiismeretét szennyezte be. Ezeknek szemmel-tartásával könnyen megoldhatók az Írásnak látszólagos ellenmondásai az áldozatokról. Való igaz, hogy amaz áldozatok önmagukban véve mint véghezvitt cselekedet, mint húsa és vére a bakoknak, sem nem tetszettek Istennek, sem ezért bünt, mint ilyent, meg nem bocsátott, a lelkiismeret szennjét le nem törölte, de mégis az emberek szemében mint bűntörő eszköz volt, jóllehet csak a törvényszabta büntetés elengedéséről volt szó. Épen azért, amit az Apostol az egyik helyen mond: *«Lehetetlen, hogy a bakok vére elvegye a bűnöket».* (Zsid. 10₁) — a lélek vétkére vonatkozik; amit pedig ugyancsak ő egy másik helyen mond: *«Majd minden tisztulás vér által történik a törvény szerint»* (Zsid. 9₂₂) — azt a testi büntetésre érti. Eme mondatában is: *«A bakok és tulkok vére és az üszőnek elhintett hamva a fertőzötteket megszenteli a test megtisztulására»* (Zsid. 9₁₃), a «megszenteli» vagyis «a bűntől megtisztítja» kifejezés annyit jelent, hogy a büntetéstől szabadítja meg az illetőket, s nem a lélek, hanem a test tisztulására szolgált.

Mindazonáltal az igazak áldozatai tetszettek Istennek, nem ugyan önmagukban, mint fõntebb láttuk, hanem a Megváltóba vetett hit követ-

keztében, akiről hitték, hogy az áldozatokban el fog jönni s pedig a világ megváltására. Ily értelemben az ő áldozataik nemcsak az említett törvénszabta büntetés, hanem maga a bűn eltörlésére is szolgáltak. *«A törvény cselekedete által nem igazul meg az ember, csak a Jézus Krisztus hite által.»* (Gal. 3₁₁, s k.) *«Ábel hit által mutatott be Istennek méltóbb áldozatot, mint Kain.»* (Zsid. 11.) Méltóbb áldozatot, azaz kedvesebbet és többet ért. Megértette és hitte, hogy a bárányban, melyet föláldozott Istennek, egy jobb áldozat, azaz az Üdvözítő is benne van valamiképen, amit Kain és a többi méltatlanok nem hittek. *«Az Úr kedvesen tekint Ábelre és ajándékára.»* (Gen. 4.)

III. Mivel az őszövségi áldozatokat Isten rendelte, aki semmit sem tesz ok nélkül s mivel mégis meg kellett azoknak változniok, kérdezhetjük: miért is voltak hát elrendelve? Röviden azt felelhetjük: bár önmagukban véve büntörlő erejük nem volt, mégis nagyon hasznosak voltak az igaz hit szolgálatában. Mint jobb dolgoknak jelképei adattak bizonyos időre ama «szolga»-nemzedékeknek s mint a könyv betűi a gyermekeknek, hogy az áldozat bemutatásának sajátjaiból és különféle módjaiból megtanulják az igaz hit fegyelmét, hogy ha majd megtanulták az igaz tudományt, ne legyen többé gondjuk az elemiekre s hogy ha majd megkapják a valóságot, megszűnjön a homály és jelkép. *«Vegyétek ez igéimet szívetekre, kössétek azokat jelül kezetekre s írjátok azokat az ajtófélfákra és a kapukra.»* (Deut. 11_{18, 20}) Vegyétek szívetekre a törvényt, amennyiben az erkölcsre vonatkozik, amit mindig meg kell tartanotok, kössétek azt jelül kezetekre, amennyiben kézzel készített sátrakról és ehhez hasonlókról van szó, amelyeknek idővel el kell tűnniök, írjátok az ajtófélfákra és kapukra az áldozatokat vagyis a tulkokat és juhokat, mint betüket a gyermekek elé, sok jót kell azokból tanulnotok nevezetesen az Üdvözítőbe vetett hitet, az erkölcsi szabályt és a mennyország reményét. Az Üdvözítő hitét megtanulhatták a bárányáldozatokból: *«Mint az áldozatra vitt bárány megsebesített a mi gonoszságainkért, megroncsoltatott bűneinkért.»* (Iz. 53.) Mikor a bárányt áldozták föl, megtanulhatták az igaz hitből az Üdvözítő ártatlanságát, szelidségét s az emberi nem megváltását, mely Krisztus halála által történt. — A tüzes kemencébe vetett ifjúnak imája, vonatkozással az égő áldozatokra, az örök erkölcs tanítása: *«... törődelmes lélekkel és alázatos szívvel lévén, fogadj be minket. Mint a kosokból és tulkokból s ezer kövér bárányokból való égőáldozat, úgy legyen most kedves a te színed előtt a mi áldozatunk.»* (Dán. 3₃₇₋₄₀) Amikor a szarvasmarhákat hamuvá égetve feláldozták, megtanulhatták akkor, hogy a gonosz lelkeknek és a bűnnek ellene kell állniok, hogy ők maguk égjenek az Isten és felebarát szeretetétől s hogy testestül-lelkestül alázatosaknak kell lenniök. —

A mennyország *reménye* Mózes és szent Pál apostol szavaiban jut kifejezésre: «Ezen állatoknak vérét a főpap a szentélybe viszi a bűnért, testét pedig elégetik a táboron kívül». (Lev. 4. Zsid. 12.) Az állatok vére az igazak lelket jelenti. Ez áldozati szertartásból megtanulhatták az örök dicsőség reményét abból, hogy az áldozati állat testét a táboron kívül elégették, azt, hogy a hívő léleknek a világ gyönyöreitől és élvezetektől távol kell tartania. *«Igaz beszéd ez: mert ha vele együtt meghaltunk, — vagyis bűnbánatot tartottunk — együtt élünk is — elnyervén az örök életet; ha szenvedünk, együtt országglunk.»* (2. Tim. 2₁₁₋₁₂) *«Nem méltók a jelen idej szenvedések a jövő dicsőségre, mely bennünk ki fog jelentetni.»* (Róm. 8₁₈) Ime, bűnbánatot tartani s a világ bajait elviselni, mennyit ér a mennyi dicsőség elnyerésének reményére! Abból, hogy a főpap a szentek szentjébe vitte az állat vérét, megtanulhatták, hogy az igazak lelke ezen élet után Krisztus jóvoltából az egekbe jut. *«Ismét eljövök és magamhoz veszek benneteket.»* (Já. 14₃) *«Hová ment a te szerelmesed? oh legszebb asszony.»* A bold. Szűzzel azt feleli a hívő lélek: *«Az én szerelmem lement kertjébe a fűszerek táblájához, hogy a kertekben legettesen és liliomokat szedjen»* (Ének. Én. 5₁₇, 6₁), azaz a boldog, mert szüzi lelküket elvigye e földről az égbe. — Végül abból, hogy a főpap által a szentélybe vitt állati vér az emberek bűneinek megbocsátását célozta, megtanulhatták az ószövetség hívei, hogy a Krisztus által még mennybevitt jó lelkek közbenjárnak a világban maradt számkivetettek bűneiért. *«Meghallgatom az egeket s azok meghallgatják a földet»* (Oz. 2₂₁), vagyis a szentek esedezései folytán, kik a mennyben vannak, üdvözülnek, kik a földön laknak. Ime, hogyan kelt reményt a szentek imádsága! *«És a jó illatszerek füstje a szentek imádságaiból fölméne az angyal keze által Isten elé»* (Titk. Jel. 8₄), azaz a szentek följánlják érettünk imáikat Krisztusnak, Krisztus pedig Atyjának, hogy bűnbocsánatot nyerjünk és társaságukba eljussunk.

Fordította: Eöri János.

Felajánló imádság szent Józsefhez.

HOZZÁD JÖVÜNK, dicsőséges szent József! a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevelő atyja és egyházának fővédnöke s leborulva előtted atyai szeretetedbe és hathatós pártfogásodba ajánljuk egyesületünket, a Központi Országos Oltáregyesületet s a vele együttműködő összes Oltáregyesületeket drága hazánkban minden tagjaival összesen és egyenként. Azzal a hívő tisztelettel, melyet Irántad mindnyájan érzünk és szívünkben táplálunk, *példaképül és pártfogóul* választunk Téged abban a szent

munkában, melyre mint az Oltáregyesület tagjai áldozatos szeretettel vállalkozunk.

Amint Te örömmel borultál le a betlehemi jászol előtt és alázatos hittel imádtad az isteni Kisdedet, — úgy akarjuk mi is rendíthetetlenül mély hittel imádni ugyanazt az Úr Jézus Krisztust a legméltóságosabb Oltáriszentségben.

Amint Te áhitatos buzgósággal szorgoskodtál a betlehemi barlangban, hogy eltüntetve ridegségét azt lakhatóvá tegyed, — úgy akarunk mi is áldozatos szeretettel a legméltóságosabb Oltáriszentség szolgálatába állani és méltó lakást készíteni Jézusnak a legszegényebb templomban is.

Amint Te erős kézzel védelmeztél meg a kisdéd Jézust Heródes hóhérai ellen, kik életére törtek, — úgy akarjuk mi is katolikus hitünk drága kincsét, a legméltóságosabb Oltáriszentséget megvédeni nyílt és alattomos ellenségeink minden támadásai ellen.

Miként Te Názáretben izzadságos munkával gondoskodtál Isten Fiáról, hogy a szükségesekkel el legyen látva, — úgy akarunk mi is serényen dolgozni, hogy munkánkkal megszerezzük és biztosítsuk az isteni tiszteletnek szükségleteit.

Miként Te buzgósággal és áldozatos szeretetszolgálatoddal kárpóttad Jézust ama bántó ridegségért s részvétlenségért, mellyel őt a választott nép fogadta, — úgy akarjuk mi is áhitatos imádásórákban engesztelni az oltárainkon trónoló végtelen szeretetet ama bántalmakért és sérelmekért, melyekkel a hálátlan emberek ép e szentségben illetik.

Ó szent József! Tekints le kegyesen mennyei dicsőségedből egyesületünk minden tagjára s áldd meg jószándékainkat, hogy azokat meg is valósíthassuk. Mária után Te állsz legközelebb a minden kegyelem ki-meríthetlen kútforrásához, Jézus isteni Szívéhez, mely irántunk való végtelen szeretettel dobog a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Emeld fel hát hathatós szavadat értünk Jézusnál és esdj ki számunkra alázatos hitet e Szentség imádásában és áldozatos szeretetet annak szolgálatában. Terjeszd ki atyai szereteted védő palástját édes mindnyájunkra és hallgasd meg bízó könyörgésünket az élet minden bajai között.

Ha nehéz megpróbáltatások szakadnak reánk, esdj ki számunkra erőt és kitartást, ó *«erőstelkü József!»* és taníts meg érdemszerzően túrni Te, ki *«a béketűrés mintaképe»* vagy.

Ha nélkülözés és szegénység köszönt be hozzánk, vigasztalj és bátoríts Te, ki *«a szükölködőknek vigasztalója»* vagy és taníts meg a szegénység szeretetére, ki *«a szegénység kedvelője»* vagy, hogy szent megadással, zokszó nélkül viselve el sorsunkat, egykor mi is részesüljünk az Isten szegényeinek nagy jutalmában.

Ácsműhelyben dolgoztál, nehéz munkában álltál egész életeden át;

lelkek festője, ezért nem lehet az ő képeit nézni anélkül, hogy szép lelkének harmóniájából valamit magával ne vigyen a szemlélő. Ez a harmónia pedig a legjobb útmutató Fráte Angelico eucharisztikus lelkületéhez, amely önként kínálkozik vizsgálódásunk tárgyául.

Fráte Angelico több mint a színek művésze, több mint az élet művésze, Fráte Angelico a *boldogság művésze*. Ő mondhatatlanul boldog az Isten szerelmes szeretetében s az ő angyali boldogságának titka: az *Eucharistia*. Mint szent Domonkos fia, Rendje mottójához a «Veritas»-hoz híven, boldogítóan tudja szeretni az igazságot és erre másokat nem szóval, de az életével és ecsetjével tani. Igen! Az ő ecsetje az Úr szolgálatában áll. Amikor nem fest, ecsetje a Tabernákulum virágos szőnyege alatt pihen s amikor festeni akar, áldást és ihletet a Tabernákulum boldog Rabjától kér. Fra Angelico élete szilencium-os élet. A Ielkét betöltő boldogság kifejezésére gyöngé a szó, neki *színek* kellene, úgy mint előtte 200 évvel egyik nagy rendi testvérét Tomaso d'Aquino-t a Santissimo e Divinissimo Sacramento hymnusokra inspirálja, úgy Fra Angelico-t a Paradiso földre varázsolására ihleti. — Égi alakjait térdenállva és imádkozva festi, azért az ő munkáján sohasem kellett törőlni. Festés közben ecsetjét a szívén pihenteti és úgy súgja a szívében lakó eucharisztikus Úr Jézusnak: «Érted s Neked akarok dolgozni». Amikor pedig befejezi egy-egy remekét, arcraborul a Tabernákulum előtt s úgy sóhajtja: «Hála Neked, hogy a szívemet és a kezemet Te vezetted s engedd, hogy akik a Te kis szolgád képeit nézik, azok Téged mindig jobban-jobban szeressenek».

Ime egy rövidke bepillantás Fráte Angelico eucharisztikus lelkületébe, akinek az élete is a lehető legszebb harmóniában állott művészetével, úgy, hogy az Egyház is kimondta Fráte Giovanni da Fiesole-ra a legnagyobbat: *Beato Angelico*.

* * *

Egy másik, szintén eucharisztikus lelkű művésznünk: Páter Desiderius Lenz beuróni benedictinus. Ő a «hazahívás» és «hazavárás» festője, az Istent keresőké és az Istent megtalálóké. Szívében az *Eucharistia*-val s kezében szent Benedek *Regulá*-jával alkotja remekeit. Inspirálója e kettő: a Liturgia és a Regula. Igazi bencés karakter! Lelkületének aranyos ornamentikáját az «Operi Dei nihil praeponatur», — (az Isten szolgálata elé semmit sem tenni) — alkotja. Amikor meghallja az Officium Divinum-ra hívó harangszót, abban a pillanatban abbahagyja munkáját s az első egyike a koruson. Neki az Officium Divinum az Isten szerelmes szeretetének a Szentlélektől inspirált legtökéletesebb kifejezése, — következőleg: *életszükséglet*. Ez az ő készüllete és hálaadása az Eucharistiáért, ami őt az «*ars sacra*», — az imádság művészévé avatja. Rengeteget dolgozott

és dolgoztat jelenleg is, pedig már a 90 év felé jár. Alapítója és vezetője az európai hírvű *«schola Beuroniana»* művészi iskolának. Művei előtt könnyes meghatottsággal áll a szemlélő, a lelke haza talál s megpihen az Isten karjaiban.

Páter Desiderius Lenz minden műve ilyen, a Liturgia földöntúli báját lehelő. A *«Consummatum est»*, avagy a *«Bethlehem»*, avagy a *«Deliciae Benedictinorum»*, avagy a *«Crocifisso e Santi»*, avagy a *«S. P. Benedetto, S. M. Scholastica ed Angeli»*, stb. stb., több mint művészet, avagy ha művészet, akkor az Isten bírásának művésze. Amit korunk nagy benedictinusai, a két Wolter, Santer, Herwegen, Guérangier, Hajdú Tibor, Morin Festugiére stb. stb. szóval s tollal fejeznek ki, azt Páter Lenz az ecsetjével. Műveit állandóan a Tabernákulum előtt fogalmazza, az eucharisztikus Úr Jézussal mintegy *«megbeszélve»* és sohasem hibázza el, *«Szent Benedek örökös az ecsetje fölött»*. P. Desiderius Lenz boldog benedictinus a Rendjéért él-hal s lelkének ez a mindent odaadó boldogsága ott sugárzik az ő benedictinus szentjei homlokán is. Senki nálánál jobban nem tudta vászonra varázsolni a *«vita Benedictina»* örök-szépségeit úgy, hogy az ő művei már sokaknak adtak életprogramot... Művészetéről Róma hivatalosan is nyilatkozott, X. Pius Pápa sajátkezű levelével tüntette ki a Beuroni Apátságot.

* * *

Ezzel egyelőre be is fejezzük mondanivalónkat a *«cultus Divinus»* ez eucharisztikus lelkületű két művészéről, akiket a Santissimo e Divinissimo Sacramento avatott a boldogság művészeivé. (Bn.)

A limpiászi csodálatos feszület.

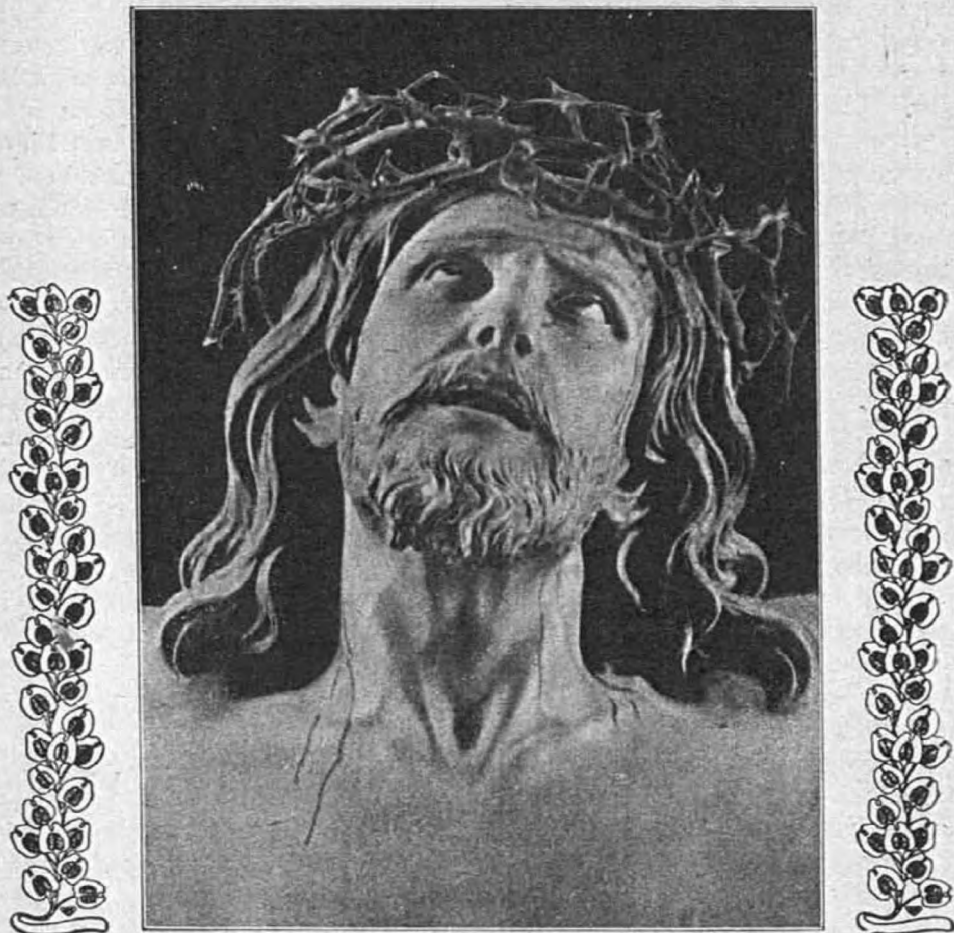
HAZÁNKBAN még nagyon kevesen tudják, hogy mi történik a spanyolországi kis faluban: Limpiászban. Részint ezért irok erről a dologról, részint pedig azért, hogy az Úr Jézusban való hit és az iránta való szeretet minél jobban terjedjen hazánkban is.

Limpiász a biscayai öböl partján fekszik. Kis község 1500 lakossal. Eddig a világ még a hírét sem hallotta. Ma mindenki emlegeti s naponkint a hívek ezrei keresik fel.

P. Limbrock, a zambézi misszió főnöke, 1919. szeptember 24-én látogatta meg e legújabb búcsújáráshelyet és a *«Steyler Missionsbote»* című misszió-folyóiratban számol be tapasztalatairól. Ez után közlöm én is a csodás feszület rövid történetét.

1919. március 30-án fejezték be Limpiászban a kapucinus atyák a

missziót. A közös szentáldozás után több hívő észrevette, hogy a főoltáron levő és Krisztus haldoklását ábrázoló nagy faszület arcvonásai élni kezdenek. Az egész templom így kiáltott fel: Milagro, milagro! Csoda, csoda! Az Üdvözítő megtört szemével végigtekintett a térdeplő

híveken és végtelen szeretettel nézett mindegyikre. Az emberek elragadtatásukban csak ennyit tudtak mondani: Milagro, milagro!

A csodának csakhamar híre ment az egész országban. Limpiász máról-holnapra búcsújárárhely lett, hova az első öt hónapban 75 ezer ember zarándokolt.

A nagyon gyakran megismétlő csodáról nem szándékozom hosz-

szasan írni, csak négy eseményt sorolok el. A spanyol sajtóban legelőször egy bilbaoi gazdag és tekintélyes polgár kezdte terjeszteni a csoda hírét. Ő maga személyesen győződött meg a jelenésről. Első cikke, mely a «Gazeta del Norte» című lapban látott napvilágot, mindenütt általános feltűnést keltett. A közönyösek és a hitetlenek mosolyogtak, a hívek pedig várakozó álláspontot foglaltak el. Az író egyik barátja, egy orvos, felkereste őt s így szólt hozzá: «Kérlek, ne tedd magad az egész világ előtt nevetségessé, hisz az egész csak babona». De a bátor férfiú nem tántorodott meg és tovább hirdette a sajtóban azt, amit saját szemével látott, sőt orvos barátját is rábeszélte, hogy jöjjön vele Limpiászba. Egy óráig nézték már a csodás feszületet, de semmi különöset nem vettek rajta észre. Másodszor is megjelentek. Ekkor már látta az orvos azt, amit eddig nem akart hinni. «Tanuságot teszek, amellet, — így írja le ő maga a sekrestyében kitett könyvben, — hogy a haldokló Úr Jézust ábrázoló feszület ajkai mozogtak, száját többször kinyitotta és becsukta, mintha egy egytagú szavat ejtett volna ki, szemeivel rám tekintett, arcvonásai elváltoztak. Itt nem lehet optikai csalódás, mert a csodás jelenet után sokáig néztem még a feszületet különböző távolságból szabad szemmel és nagyítóüveggel, de semmiféle változást nem tapasztaltam. A jelenséget nem okozhatja fényhatás. De nem lehet ez alanyi, lélektani szuggesztió sem, mert lelki nyugalmamat, hidegvérűségemet teljesen megőrizni tudtam, sőt elfogultan: a csodának hitelt nem adva, léptem a templomba. 1919. május 18. «Del Hoyo.»

A csodát számtalan tanú bizonyítja, kik a társadalom valamennyi osztályát képviselik. Vannak közöttük püspökök, papok, ügyvédek, orvosok, mérnökök, művészek, tiszték, hivatalnokok és a nép egyszerű gyermekei: férfiak és nők. 1919. szeptember 24-ig 500 tanú eskü alatt bizonyította a csoda valóságát.

Az Üdvöztő egyszerű halászoknak jelenik meg. Augusztus első napiaiban az Azon folyón felfelé evezett tíz egyszerű halász. Fogadalmukat váltották be, midőn Limpiászba elzarándokoltak. Alig léptek be a templomba, hogy leboruljanak a csodás feszület előtt, máris nagy meglepetésükre megújult a csoda s látták a feszület arcának elváltozását. Ez egy teljes óráig tartott. A feszület mesterséges megvilágítás nélkül volt, csak a nap fénye szűrődött be az ablakokon és a gyertyák halaványan pislogtak. Az Üdvöztő ajkai mozogtak, mintha imádkozott volna, szemeit az ég felé emelte, majd letekintett a zarándokokra. Tekintete olykor igen komoly volt, mintha szemrehányást akarna tenni, aztán irgalmas és szeretetteljes. «Az Üdvöztő ránk tekintett, — vallották eskü alatt egyhangúan — de oly édesen, szeliden, oly istenileg szeretetteljes és határozott módon, hogy térdreestünk és zokogva imádkoztunk, mert

nagy irgalmasságát velünk, szegény bűnösökkel érezte. Bocsánatért esdekeltünk hozzá és hálát adtunk nagy kegyéért.»

Mit látott egy püspök?

A cubai püspök Rómából haza felé utaztában egy ideig Santanderben tartózkodott. Elhatározta magában, hogy elzarándokol a közel fekvő Limpiászba, hogy kifejezze imádságos hódolatát az édes Üdvözítő előtt. Hiszen már az egész világ beszél a limpiászi csodás dolgokról. Nem a saját épülésére zarándokolt oda, hisz volt neki mélységes hite s ő az Oltáriszentségben is szemlélte az Úr Jézust és a szent evangéliumból jól ismerte őt, hanem szerette volna terjeszteni a csodában való hitet és az embereket közelebb hozni az Úr Jézushoz. «Augusztus 27-én indultam el — írja a püspök — Limpiászba, hova dél előtt 1/212-re érkeztem. Leszálltam a plébánia előtt. Gyenge egészségem és az utazás fáradalmái miatt rendkívül bágyadtnak éreztem magamat. Ezen időben egy zarándoklat ájtatoskodott a templomban. Helyet foglaltam a szentélyben és letérdeltem az imazsámolyra. Nem tudtam összeszedett lenni. Álmos voltam. Úrfelmutatás után feltekintettem a feszületre és egész világosan láttam, hogy az Üdvözítő a száját majd kinyitja, majd becsukja. Ez a jelenet semmi különösebb hatást nem gyakorolt rám. Nem akartam hinni szemeimnek. Újból figyelni kezdtem a feszületet s ekkor fejét majd jobbra, majd balra fordította. Ez lassan történt. Az arc elváltozott s egy haldokló vonásait vette föl. Végtelen fájdalom vonult át rajta, amilyent csak a halál előtt lehet látni. Ezen pillanatban láthatuk a fejnek rendkívül szép és fönséges arcvonásait, míg a templombalépéskor a feszületen semmi rendkívülit nem vettünk észre. A szentáldozásnál teljesen elmerültem az imában s felajánlottam egyházmegyémet. Nem láttam semmi különöset. Egyszerre az Üdvözítő szemei mozogni kezdtek. Egyik oldalról a másikra tekintett. Ez egy pillanat alatt a legnagyobb felindulásba hozta lelkünket. Alig tudtunk lélekzeni. Szívünk hevesen dobogott, az idegek feszültek s mintegy önkívületi állapotba, elragadtatásba estünk. Miért okozta ezt a hatást? Miért rendültünk meg egész valónkban, midőn a szemek mozgását tapasztaltuk? Hisz tekintete nem találkozott a mi tekintetünkkel. Miért nem történt ez velünk az első két jelenetnél? Hiszen előbb is ugyanazon benyomás alatt állottunk s mindhárom jelenet egy haldoklónak utolsó perceit varázsolta szemeink elé...

Ezt láttam. Szent Jánossal azt mondom: «És aki látta ezt, bizonyosságot tett róla és az ő bizonyossága igaz.» (Ján. 19. 35.) «Amit láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek, hogy ti is egyesülve legyetek velünk és mi egyesülve legyünk az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal. És ezt azért írjuk nektek, hogy örüljetek és a ti örömtők teljes legyen.»

(Ján. I. 1. 3—4.) Igen, mi tanui voltunk a fönti csodás eseményeknek és ezt azért közöljük a hivekkel, hogy az Úr Jézus dicsőségére és az emberek lelki üdvösségére szolgáljon. Isten művelhet csodát és tett is csodát a limpiászi feszületen.

A hivatalos egyház még nem nyilatkozott. Nem hamarkodhatja el az ügyet. Vár. Szigorú vizsgálatot fog indítani. A cubai püspök sem akar e vizsgálatnak eléjé vágni, de mint szemtanú nem hallgathat. Beszél és ír a csodás dologról. Hiszen nemcsak ő, hanem ezren látták.

Mi az Üdvözítő szándéka e csodás eseményekkel? A püspök ezt a választ adja: «Krisztus a világot közelebb akarja hozni magához; meg akarja valósítani eme ígéket: «Ha egyszer föl magasztaltatom, mindenekeket magamhoz vonzok». (Ján. 12. 32.)

Hogy minket bűnbánatra és megtérésre indítson; szeretete találékony. Rendkívüli eszközöket vesz igénybe, mert a rendesek már nem használnak s mert az emberek gonoszsága rendkívül nagy.

Vajjon Limpiász nem Iesz-e a modern világnak nagy búcsújáróhelye? Lehet, hogy Lourdes a hajnali csillag. Limpiász pedig a felkelő nap.

Rendkívüli megtérések már eddig is történtek ott — sőt csodás gyógyulások is.

Egy különlegességet kell felemlíteni: nem minden jelenlevő látja a csodát. Egyik nap csak egy-kettő, másik nap valamennyi zarándok látja. Néha a hívő lelkek nem látnak semmi különöset, a bűnösök, az eltévedt bárányok pedig részesülnek abban a kegyelemben, hogy a jó pásztor irgalmas tekintetével megtéríti őket. De mindenki, ki ott megfordul — ha nem is látta a csodát — az Isten kegyelmeiben bőven részesülve hagyja el a limpiászi szentélyt.

Reviczky Aladár.

QUO VADIS?

— Uram, hová mégy? Hátadon kereszti van,
Vér gyöngyözik minden lépéseden. —
(E fehér arcot... ezt már láttam egyszer!)
Uram, hová ez alvó reggelen?

Uram, hová mégy? Cöviskoszorúdat
Vérben köríti hullámos hajad...
Felelj! Mely átok sápasztja halálra
Másodszor immár szent homlokozat?

Uram, megállj! Mi vétek szült világra
Hogy e jaj-órát másodszor megértem?
Másodszor... Oh a keblem megszakad tán!
Mit... mit feleltél? Mégy szenvedni — értem?

Hh!! — Szűk aréna, császár, kikacagtak!
Jaj ne, ne tépd fel drága őt sebed!
Uram, fordulj meg... Add azt a keresztet!
Hja szenvedni kell, majd én szenvedek!

Lovich Ilonka.

Budapesti Országos Központ. Választmányi gyűlések. A Központi Oltáregyesület választmánya ápr. 13-án tartotta IV. rendes gyűlését. A jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése után dr. Babura László üv. igazgató mondott beszédet. Rámutat arra, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség a hit szentsége. — Az igazi mély hit példaképeként Szent Józsefet állítja a választmány elé: Szent Józsefnek álmában szól az angyal és ő mégis hisz és engedelmeskedik. — Bethlehemben minő szegénység veszi körül az újszülött Messiást és ő — bár a zsinagóga talaján áll — mégis hisz. Hite alázatos hit. Mindig a hívó ember szemével nézi a kisdedet; ő valószínűleg nem látott csodát. — A názáreti udvarra nem hullott le manna, neki fáradságos munkával kellett a mindennapi kenyeret megszereznie. — Szent Józsefhez hasonló hit kell nekünk is. Nagy és alázatos hit azon kis szentostyában levő Ur Jézus iránt. A XX. század embere nem szeret hinni. Pedig a hit nem lealázó hanem felemelő valami. Különös próbaköve és legjobb ápolója, az alázatos hitnek az Eucharisztia. — Szent Józsefhez az alázatos hit példaképéhez kell fordulnunk, hogy pártfogásával olyan hit és szeretet legyen szivünkben az Eucharisztia iránt, mint volt az

ővében a kis Jézus iránt. — Ezután Bodnár Istvánné, Györy Emilné és Végh Gyulánának a terjesztőnk közé való felvételét ajánlotta, amelyhez a választmány szívesen hozzájárult. — Felemlíti a fiókoltaéregyletek berendezésében tévedésből előfordult szabálytalanságokat és pártolja azt az indítványt, hogy a fiókoltaéregyletek bélyegzőit a központ csináltassa meg. — Jelenti továbbá, hogy az Örökimádás templom monstanciája karbantartására, a multkori indítványa értelmében teendő alapítvány érdekében máris akcióba lépett, melynek eddigi eredménye 6700 K. Az alapítványhoz még nem elég, épen azért az eucharisztikus papsághoz — amelynek ajándéka maga a gyönyörű monstancia — fog fordulni, hogy aki közülük teheti 1000 K-ás adománnyal vegyen részt az Ur Jézus dicsőségének emelésére teendő ezen alapítványban. Az adományozók neveit, az alapítvány megtételekor hozza nyilvánosságra az Oltáregyesület. Nagy örömmel jelenti, a Rómából épen a mai ünnepünkre érkezett hírt, hogy t. i. a Szentatya engedelmeiből az Örökimádás templomban a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt mondani szokott fohászok közé Szűz Mária dicsérete után beilleszthető az: «Áldott legyen az ő tisztaságos jegyese Szent József»

fohász. Felolvassa Özv. Bruzer Mihályné kimentő levelét és jelenti a X. ker. tisztviselő-telepi fiókkoltár-egyletnek megalakulását. A tagok száma 50. Előterjeszti a keszthelyi irgalmas nővéreknek a városi kórház kápolnája felszerelésére vonatkozó kérelmét. A választmány ezután az ülésteremből a templomba vonult, ahol az **Oltáregylet magát Szent Józsefnek pártfogása alá helyezte.** A szentbeszédet ez alkalommal dr. Mészáros János prelátsukananok, érseki helytartó, országos igazgatónk mondotta. Szent József tiszteletének történetét, az Anyaszentegyház védelmében való szerepét fejtette és azon okokat sorolta fel, amelyek különösen aktuálissá teszik az Oltáregyesület elhatározását, Szent József patrónussá választását. — Majd a szószékről elimádkozta az üv. igazgató által szerkesztett egyházilag jóváhagyott imát. — A szentbeszéd után ugyancsak ó tartott fényes segédlettel ünnepélyes áldást. Feledhetetlen emlékü napja lesz az Oltáregyletnek ápr. 13-ika. Szent József pártfogására a mostani nehéz helyzetében különösen szüksége van. Hiszszük, hogy nem is fog az hiányozni. Az V. választmányi gyűlés május 9-én volt a Központi ház üléstermében. A jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése után dr. Mészáros János országos központi igazgató beszélt. Az utolsó választmányi gyűlésen — úgymond — hálával kell megemlékeznünk a szentségi Jézus előtt arról, hogy most már tényleg mindenütt megalakult a budapesti plébániákon az Oltáregyesület. A lelkesek tapasztalni fogják, hogy elsősorban saját templomuk hitéletére hat áldásosan az Oltáregylet működése. Virágzó oltáregyletek, virágzó hitéletet teremtenek. — Mégegyszer vissza kell térnünk arra a

vesztésre, amit Káner Károly elvesztése okozott az Oltáregyletnek. Emlékét megőrizzük, sírját gondoztatni fogjuk. Indítványozza, hogy a nt. főnöknőnya kapja meg a felhatalmazást, hogy az Oltáregylet költségén lelki gyermekei útján mindig gondoskodhassék sírjáról. Indítványa egyhangú helyesléssel találkozik. — Szóba került újból a megboldogult hamvainak az Örökimádás templomba való áthozatala. Az eszmecserének eredményeként a választmány elhatározta, hogy beadvánnyal fordul a székesfővárosi tanácshoz, amelyben az áthozatal engedélyezését fogja kérni. — Jelenti a soroksáriúti kiegészítő kápolna kiraboltságát és segélykérését. A választmány elhatározza, hogy az Oltáregylet részéről az erőihez mért segítséget fogja nyújtani. — Az üv. igazgató előterjeszti az órhalom és hutyagi hitközségek kérelmét. — Majd indítványozza, hogy Szmracsányi Lajos egri érseket, 70-ik születésnapja alkalmával, az Oltáregyesület is üdvözölje. Az indítványt a választmány nagy lelkesedéssel teszi magáévá. — Igazgató jelenti, hogy a terjesztőnői gyűlés a közbeeső pünkösdi ünnepnap miatt máj. 23-án lesz. A gyűlés a szokásos imával ért véget.

*

A húsvéti szentáldozások. Az oltáregyletek megalakulása és fölvirágoztatása kapcsán mindenfelől azon örvendetes hírt halljuk, hogy az idén a húsvéti szentáldozások száma tetemesen gyarapodott és a gyakori áldozók is napról-napra többen lesznek. Vajha minden katolikus megizlelné «mily édes az Úr», mily boldogság a jól végzett szentáldozás és mekkora — az Úr Jézusnak nyújtott vigasztalás kapcsán — annak haszna a lélekre.

Ürnap körmenetek. Az oltáregyleti tevékenység és lüktető eucharisztikus élet másik eredménye az ürnap körmenetek szépsége. Az Oltáregyesület buzgó tagjai minden plebánián azon voltak, hogy a szentségi Jézus dicsőségét minél jobban emeljék; a körmenet alatt a rend főtartásával, példás részvétükkel nagyban járultak hozzá a hívek áhítatának emeléséhez. — Az ürnap körmenetek között külön kell megemlékeznünk az *Örökimádás*-templom ürnap körmenetéről. Ürnap nyolcada alatti vasárnap délutánján 1/46-kor indult el az örökimádási trónjáról az édes Jézus. A folyton fenyegető felhők, melyek egy órával előtte hatalmas záporral öntözték meg Budapest utcáit, széjjeloszlottak, amikor az «igazság Napja» járt alattuk. — Mondhatni a régi fény és a régi időkből megszokott nagyszámú hívő sereg imája kísérte Üllői-út, Gyep-, Tüzoltó-, Bokréta-utcai útján a legméltóságosabb Oltáriszentségben közöttünk élő isteni Mestert. Megható volt, amint minden fordulónál az adandó áldásra az egész menet megállott és a csengetyű szavára, mint egy ember borult térdre, hogy a szentségi Jézus szent áldását fogadja. Amint a körmenet a templomhoz visszaért, a körmenetet tartó P. Vargha Damján egyet. m. tanár felvitte a legfelségesebb Oltáriszentséget a templom bejárata fölötti gyönyörűen díszített emelvényen elhelyezett oltárra és onnan adott áldást azon hívekre kik a templomba be nem értek. — A menetben a Központi Oltáregyesület tagjai, összes kongreganistái és az Eucharisztikus Gyermekszövetség tagjai vettek részt; a legméltóságosabb Oltáriszentség után az ájtatos hívők és legvégül a vadászszázalaj zenekara haladt. A körmeneten

mindenki épült, mert minden az Úr Jézus dicsőségét szolgálta.

*

Kimutatás a budapesti Országos Központi Oltáregyesület által 1918. évben soronkívül ajándékozott tárgyakról.

Nagyvárad, Józsefszanatóriumban működő Szent Fer. r. irgalmas nővérek kápolnája: 1 velum, 2 alba, összesen 110 korona értékben.

Budapest, tisztviselőtelepi főgimnáziumi kápolna: 1 fehér casula, 1 alba, 1 oltárcsipke, 1 oltárterítő, 2 palla, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 169 kor. értékben.

Lask, gör. kath. plebánia: 1 felonion 80 kor. értékben.

Magyar-Óvár, kórházi kápolna: 1 velum, 1 ciboriumköpeny, összesen 50 kor. értékben.

Kaposvár, helyőrségi kórházi kápolna: 1 ciboriumköpeny, 1 oltárlámpa, összesen 30 kor. értékben.

Budapest, krisztinavárosi kiegészítő kápolna: 1 zöld casula, 1 alba, 1 karing, 1 palla, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 161 kor. értékben.

Az albániai missziók részére: 1 fehér casula, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 1 palla, összesen 95 kor. értékben.

Kimutatás 1919. évben soronkívül ajándékozott tárgyakról.

Budapest, Római-fürdő kápolna: 1 viola casula, 1 alba, 1 karing, 1 palla, 3 corporale, 3 vállkendő, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 161 kor. értékben.

Budapest, Hermina-uti plebánia: 1 alba, 1 karing, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 palla, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 94 kor. értékben.

Budapest, tábori kápolna: 1 taber-

naculum, 1 fafeszület, 1 casula, 1 alba, 1 karing, 3 vállkendő, 3 lavabo, 3 purificatorium, 3 corporale, 1 palla, összesen 640 kor. értékben.

Kimutatás a budapesti Országos Központi Oltáregyesület által 1920. évben soronkívül ajándékozott tárgyakról.

Budapest, Ferenc-József kereskedelmi kórház házi kápolnája: 1 alba, 1 karing, 1 velum, 1 oltárterítő, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 2 palla, összesen 2535 kor. értékben.

Szeged-Alsóközpont, tanyai kápolna: 1 fehér casula, 1 alba, 3 vállkendő, 3 purificatorium, 3 corporale, 3 lavabo, 3 palla, összesen 2750 kor. értékben.

Budapest, kelenföldi iskola kápolnája: 1 alba, 1 karing, 1 vállkendő, 1 casula, összesen 2950 kor. értékben.

Szolnok, kórházi kápolna: 2 casula, összesen 3000 kor. értékben.

Szemeretelep: 1 oltárterítő 250 kor. értékben.

Ujhartyán: 2 casula 3000 korona értékben.

Budapest, V. ker. fiúiskola kápolnája: 1 fehér casula, 1 alba, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, összesen 2750 kor. értékben.

Kistétény: 1 zöld ornátus 1500 kor. értékben.

Lődös: 2 casula, 1 ciborium, 1 betegl. készlet, 1 kehely, 1 alba, 1 karing, 1 cingulum, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 vállkendő, 3 palla, 3 lavabo, összesen 9250 kor. értékben.

Budapest, Jézus szents. Szíve Népleányai ujoncházi kápolnája: 1 casula, 1 alba, 1 karing, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 palla, 3 lavabo, összesen 3350 kor. értékben.

Érd, Jézustársasági Atyák rendháza kápolnája: 2 casula, 2 alba, 3 cor-

porale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, összesen 4895 kor. értékben.

Kimutatás a budapesti Országos Központi Oltáregyesület által 1921. évben ajándékozott tárgyakról.

Esztergom főegyházmegyében:

Bakabánya: 1 misekönyv, 1 oltárkereszt, összesen 1200 kor. értékben.

Dorog: 1 fekete pluviale, 2 dupla stóla, 1 ciboriumköpeny, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, összesen 2850 kor. értékben.

Aszós: 1 fekete pluviale, 4 palla, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, összesen 2450 kor. értékben.

Hontszele: 1 misekönyv, 6 purificatorium, 3 corporale, 3 vállkendő, 3 palla, 3 lavabo, összesen 1540 kor. értékben.

Budapest, Római-fürdő kisegítő plébánia: 1 fekete és 1 fehér pluviale, 2 ministránsruha, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, összesen 4750 kor. értékben.

Egri érseki egyházmegyében.

Bélapátfalva: 1 mennyezet, 1 viola pluviale, 2 min. ing, 4 palla, 2 vállkendő, 2 corporale, 2 purificatorium, 2 lavabo.

Mikófalva, Borsodszentmárton és Monósbél filiák: 1 ostyasütő vas, 2 alba, 2 cingulum, 1 dupla stóla, 6 corporale, 6 vállkendő, 6 purificatorium, 6 lavabo, 6 palla, összesen 20.830 kor. értékben.

Szombathely egyházmegyében:

Nagyszentmihály: tabernaculum bélés 200 kor. értékben.

Pinkaszentkirály: 1 missale, 1 készlet kánontábla, 3 vállkendő, 3 cor-

porale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, összesen 1500 kor. értékben.

Kassa egyházmegyében:

Hernádnémeti: 1 casula, 1 betegl. szentségtartó, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, 2050 kor. értékben.

Tiszalucz filia: 2 ministránsruha, 2 min. ing, 1 duplastóla, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, 1050 kor. értékben.

Székesfehérvár egyházmegyében:

Solymár: 1 viola pluviale, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 palla, 3 purificatorium, 3 lavabo, 1950 kor. értékben.

Vác egyházmegyében:

Pusztamérges: 1 alba, 1 karing, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, összesen 1850 kor. értékben.

Ujhartyán: 1 fekete pluviale, 1 fehér casula, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, 3450 kor. értékben.

Erzsébetfalva: 2 alba, 2 karing, 1 duplastóla, 3 palla, egyes tárgyak javítása, 2955 kor. értékben.

Vecsés: 1 viola pluviale, 1 fehér casula, 1 alba, 1 karing, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, 3300 kor. értékben.

Mezőtúr: 1 velum, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 palla, 3 purificatorium, 3 lavabo, 950 kor. értékben.

Szolnok, Szent Fer.-R. Plébánia: 1 alba, 1 karing, 1 beteglátogatási felszerelés, 1 fehér casula, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 palla, 3 lavabo, összesen 3800 kor. értékben.

Csanád egyházmegyében:

Makó-Ujváros: 1 fehér pluviale, 1 fekete casula, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 palla,

3 lavabo, összesen 3750 korona értékben.

Pécs egyházmegyében:

Bikal: 1 fehér és 1 fekete casula, 1 fekete pluviale, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 palla, 3 lavabo, összesen 4950 korona értékben.

Erdély egyházmegyében:

Gr. Majláth G. erdélyi püspök úrnak: 1 alba, 1 karing, 6 vállkendő, 12 purificatorium, 12 corporale, 12 lavabo, 12 palla, összesen 2900 kor. értékben.

Csikszentgyörgy: 1 alba, 1 oltárterítő, 6 vállkendő, 1400 kor. értékben.

Veszprém egyházmegyében:

Ihász: 1 fekete és 1 vörös casula, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, összesen 3450 kor. értékben.

Kápolnák.

Tábori kápolnák részére: 3 casula, 3 alba, 3 karing, 6 vállkendő, 6 palla, 6 corporale, 12 purificatorium, 12 lavabo, 1 tábori casetta, összesen 15.960 kor. értékben.

Léva, irgalmas nővérek: 1 casula, 3 vállkendő, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 corporale, 3 palla, összesen 2050 kor. értékben.

Budapest, III. Irgalomház: 1 velum, 1 oltárterítő, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, összesen 1250 kor. értékben.

Budapest, Soroksári-úti kisegítő-kápolna: 4 min. ing, 6 vállkendő, 6 corporale, 6 purificatorium, 6 lavabo, 6 palla, 1 cingulum, 1 alba, 1 karing, 1 oltárterítő, összesen 3400 kor. értékben.

Budapest, tanoncotthon: 1 fehér casula, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, összesen 1950 kor. értékben.

Budapest, kamaraerdei Szegényház: 1 zöld casula, 1 velum, 1 kis ciborium, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, összesen 3250 kor. értékben.

Budapest, IX. ker. Szent-Imre-Kollégium: 1 fehér casula és kis fehérenemű, 2450 kor. értékben.

Budapest, X., tisztviseletlepi áll. főgimnázium kápolnája: 1 oltárterítő, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, összesen 700 kor. értékben.

Budapest, Köztemető-kápolna: 1 ciborium-köpeny, 1 beteglátogatási burza szentség- és olajtartóval, összesen 750 kor. értékben.

Budapest, törökőri kisegítő-kápolna: 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, 450 kor. értékben.

Szent József és Szent Lőrinc-Otthon, Karmelita Nővérek: 1 alba, 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla 1050 kor. értékben.

Kimutatás az 1921-ben soronkívül ajándékozott tárgyakról:

Keszthely, Irgalmas Nővérek kápolnája: 3 vállkendő, 3 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo, 3 palla, 450 kor. értékben.

Augusztia-telep: 1 alba, 700 kor. értékben.

Hugyag: 1 vörös casula, 1 kehely-velum, 1500 kor. értékben.

Budapest, Gyáli-úti kisegítő-kápolna: 1 alba, 3 vállkendő, 950 kor. értékben.

Kistétény: 1 pluviale és 1 casula átalakítása.

IRODALOM

Jézus Szentséges Szívének kis breviariuma. Franciából fordította *Reiner Irma* Budapest 1921. A Szent-István-Társulat kiadása. Kis zsolozsmákat tartalmaz a hétnek minden napjára. Van benne igen szép szentmiseájtatosság és külön kilenc-napi előkészület a Jézus Szíve péntekjére. A bentfoglalt imák mind Alacoque szent Margit életének és az általa nyert kinyilatkoztatásoknak hiteles kivonatai. E kis könyvecske különösen alkalmas arra, hogy lelkünkkel a Szentséges Szív iránti aj-

tatosságot megkedveltesse, de azoknak, akik már ismerik, tisztelik, szeretik Jézus Szentséges Szívét, szinte megbecsülhetetlen eszköze a Jézus Szíve ájtatosságban rejlő szépségek fölfedezésének és az általa nyerhető számtalan kegyelemnek. A tetszetős kiállításban megjelent művecske ára fűzve 20 K; szép bőrutánzatú papirkötésben 30 kor.; vászonkötésben 50 K. Megrendelhető a Központi Oltáregylet irodájában (Budapest IX., Ullői-út 77).

Dicsértessék és imádtassék mindörökké a Legméltóságosabb Oltáriszentség!

Felelős szerkesztő: Dr. Mátrai Gyula.